HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ר"ש הא דאמרן. דקאמר אתה מרי בן שועל: **בני בתירה.** בפ' פסחים שהיו נשיאים וכשביל שרצו להגל שהיה גדול בתורה ועלה מגלן מכבל עזרו נשיאותן ומינוהו נשיא עליהן: **דחזו להגל דעדיף מינייהו.** והלכות שהיו נשאלות מהן בבית המדרש נעלמות מהן ודוחין בדבר: **תכיפין יסורין.** שרואה שהועילו יסורין של ר"ש שלא שלטה בו רימה: **נלמירא.** מהן שבמקום קטנים: **לפירנא.** מולי שבתוך הפה ושמו מיגא"ש: **לחוריירי.** שומר סוסין: **כיספא.** מספוא: **עבר קלי.** דרכי: **נקלייהו.** דחיותא: **גלי לרישיה בנאפי דרכי.** החניא לא רצתה בת קול ואמרה לא מפני שזה גדול מזה אלא זה היה בצער מערה וזה לא היה בצער מערה איקלע רבי לאתריה דר' טרפון אמר להו יש לו בן לאותו צדיק שהיה מקפח את בניו אמרו לו בן אין לו בת יש לו וכל זונה שנשברת

ובני בתירה ויונתן בן שאול רבן שמעון בן גמליאל הא דאמרן בני בתירה [ח]דאמר מר הושיבוהו בראש ומינוהו לנשיא עליהן יונתן בן שאול דקא"ל לדוד [1]ואתה תמלוך על ישראל ואני אהיה לך למשנה ממאי דלמא יונתן בן שאול דחזא דגריר עלמא בתר דוד בני בתירה נמי דחזו להלל דעדיף מיניהו אלא רבן שמעון בן גמליאל ודאי ענוותן הוה אמר רבי חביבין יסורין קבל עליה תליסר שני שית בצמירתא ושבע בצפרנא ואמרי לה שבעה בצמירתא ושית בצפרנא [ט]אהוריירי דבי רבי הוה עתיר משבור מלכא כד הוה רמי כיסתא לחיותא הוה אזיל קלא בתלתא מילי הוה מכוין דרמי בההיא שעתא דעייל רבי לבית הכסא ואפי' הכי מעבר ליה קליה לקלייהו ושמעו ליה נחותי ימא ואפ"ה יסורי דר' אלעזר בר' שמעון עדיפי מדרבי דאילו ר"א בר"ש מאהבה באו ומאהבה הלכו דרבי ע"י מעשה באו וע"י מעשה הלכו ע"י מעשה באו מאי היא דההוא עגלא דהוו קא ממטו ליה לשחיטה אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי וקא בכי אמר ליה זיל לכך נוצרת אמרי הואיל ולא קא מרחם ליתו עליה יסורין וע"י מעשה הלכו יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא הוה [י] שדיא בני כרכושתא וקא כנשא להו אמר לה שבקינהו כתיב [2]ורחמיו על כל מעשיו אמרי הואיל ומרחם נרחם עליה כולהו שני יסורי דר' אלעזר לא שביב אינש בלא זמניה כולהו שני יסורי דרבי לא איצטריך עלמא למיטרא [כ]דאמר רבה בר רב שילא קשי יומא דמיטרא ביומא דדינא ואמר אמימר אי לאו צריך לעלמא בעו רבנן רחמי עליה ומבטלי ליה אפי' הכי כי הוו עקרי פוגלא ממשרא הוה קיימא בירא מליא מיא איקלע רבי לאתריה דר' אלעזר בר' שמעון א"ל יש לו בן לאותו צדיק אמרו לו יש לו בן וכל זונה שנשברת בשנים שוכרתו [ך]בשמנה אתייה אסמכיה ברבי ואשלמיה לר' שמעון בן איסי בן לקוניא [כ]אחות דאמיה כל יומא הוה אמר לקרייתי אנא איזיל אמר ליה חכים עברו יתך וגולתא דדהבא פרסו עלך ורבי קרו לך ואת אמרת לקרייתי אנא איזיל אמר ליה מומי עזובה דא כי גדל אתא יתיב במתיבתא דרבי שמעיה לקליה אמר הא קלא דמי לקליה דר' אלעזר בר' שמעון אמרו ליה בריה הוא קרי עליה [3]פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם פרי צדיק עץ חיים זה ר' יוסי בר' אלעזר בר' שמעון ולוקח נפשות חכם זה ר' שמעון בן איסי בן לקוניא כי נח נפשיה אמטוהו למערתא דאבוה הוה הדרא לה עכנא למערתא אמר ליה עכנא עכנא פתח פיך ויכנס בן אצל אביו לא פתחא להו כסבורים העם לומר שזה גדול מזה יצתה בת קול ואמרה לא מפני שזה גדול מזה אלא זה היה בצער מערה וזה לא היה בצער מערה איקלע רבי לאתריה דר' טרפון אמר להו יש לו בן לאותו צדיק שהיה מקפח את בניו אמרו לו בן אין לו בת יש לו וכל זונה שנשברת

הוה עתיר משבור מלכא. פי' מוזגל בהמותיו של רבי כלשכתן נמי בצמירתא רבה (פ' סו) זגל בהמותיו של יעקב ולא כספו וחסבו של מצימלך:

מסורת הש"ס

ט) פסחים סו., י) שבת קיג., יא) תענית ח., יב) ר"ה כא[כא]ע"ב, יג) [תוס' לתמיה כל"ל], יד) ר"ה כא[כא]ע"ב, טו) שבת סג. מ"ק טז., טז) [עי' תוס' כתובות סב: וב"ב עט. ד"ה התוכן], יז) יחיב מ' תעניות כל"ל וכן כל הני בפסוק. רש"ל, יח) בס"י קטיעא [בסנהדרין ל:], יט) [גדולה פא. ע"ש], כ) בעירובין כח: פירש"י קרייתא כפרים וכן עיקר עי' עירוב ערך קרמין], מ) בס"י קטיעא,

הגהות הב"ח

(ח) גב' הוה שדיין בני כרכושתא: (ט) רש"י ד"ה שמקפח וכו' בני כשהיה נשבע:

מוסף רש"י

אהוריירי דבי רבי. ממונה על הסוסים והפרדות שלו (שבת קיג:). קשי יומא דמיטרא. שאין בני אדם יכולין לעשות מלאכתן, כיומא דדינא. שני ומתמיד שמתפללין בני אדם לחזן עם תפלתן כתקנת עזרא, שיש הומות וקולות והושעות ביום הגשמים כיום הדין (תענית ח:). קטין חריך שקיה. כ' זיל גוד גוד הוה ומכרו שוקיו ע"י מעשה דכליך נפשיה בתוכה שגידל וקרו ליה מריכא קטן שק (סנהדרין לז. ע"פ הגירסא בגמ' שם).

עין משפט נר מצוה

ז א מיי' פ"ו מהלכות ת"ת ה"ג, ב סמג עשין יב טוש"ע י"ד סי' רמה סעיף ג:

תורה אור השלם

1 וַיֹּאמֶר אֵלַיו אַל תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָבִי אַתְּיָה לְךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם שָׁאוּל אָבִי יוֹדֵעַ כֵּן: שמואל א כג יז

2 טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

תהלים קמה ט

3 פְּרִי צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם:

משלי יא ל

4 לְבֵן כֹּה אָמַר יְיָ אִם תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבְךָ לִפְנֵי תַּעֲמֹד וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל כְּפִי תִּהְיֶה יְשֻׁבוּ הֵמָּה אֲלֵיךָ וְאַתָּה לֹא תָשׁוּב אֲלֵיהֶם:

ירמיהו טו יט

5 וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ישעיהו נט כא

6 מִי הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֶן אֵת זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי יְיָ אֵלָיו וְיַגֶּדָהּ עַל מָה אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר:

ירמיהו ט יא

לעזי רש"י

מישג"א [מושג"א]. פַּשָּׁרַת הפה (מחלה).

בשנים שוכרתו [ט]בשמנה אתיוהו לקמיה אמר ליה אי הדרת בך יהיבנא לך ברתאי הדר ביה איכא דאמרי נסבה וגירשה איכא דאמרי לא נסבה כלל כדי שלא יאמרו בשביל זו חזר זה ולמה ליה כולי האי דאמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ואמרי לה אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן [א]כל המלמד את בן חבירו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנאמר [4]אם תשוב ואשיבך לפני תעמוד וכל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו [יא]הקב"ה גוזר גזירה מבטלה בשבילו שנאמר [4]ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה אמר ר' פרנך אמר ר' יוחנן כל שהוא תלמיד חכם ובנו תלמיד חכם ובן בנו תלמיד חכם שוב אין תורה פוסקת מזרעו [יב]לעולם שנאמר [5]ואני זאת בריתי וגו' לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם מאי אמר ה' אמר הקב"ה אני ערב לך בדבר זה מאי מעתה ועד עולם אמר ר' ירמיה מכאן ואילך תורה מחזרת על אכסניא שלה רב יוסף יתיב ארבעין תעניתא ואקריוהו לא ימושו מפיך יתיב ארבעים תעניתא אחריני ואקריוהו לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר מכאן ואילך לא צריכנא תורה מחזרת על אכסניא שלה ר' זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מיניה כי היכי דלא נטרדיה יתיב מאה אחרניתא דלא לשכוב ר' אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא ויתיב מאה אחריני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם כל תלתין יומי הוה בריק נפשיה שגר תנורא סליק ויתיב בגויה ולא הוה שלטא ביה נורא יומא חד יהבו ביה רבנן עינא ואיחרכו שקיה וקרו ליה [יג]קטין חריך שקיה אמר רב יהודה אמר רב [ב]מאי דכתיב [ו]מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגידה על מה אבדה הארץ דבר זה

אמרו